

Panium – číslo dvacet jedna

Postup k nedělnímu zákonu ve slavné zemi

Jeff Pippenger

2026-03-05

Dějiny od šestnáctého do dvacátého druhého verše v Danieli 11 začínají i končí předobrazem nedělního zákona. To, že začátek i konec této linie jsou totožné, označuje podpis Krista jako Alfy a Omegy. Prorocky to vyžaduje, aby byl šestnáctý verš uveden do souladu s dvacátým druhým veršem. Když se tak stane, posouvá to dějiny nádherné země, jak jsou znázorněny linií Makabejských, do dějin veršů deset až patnáct.

Makabejští

Povstání Makabejských představuje dvacet dva let, která začala roku 1776 a skončila, když se Spojené státy v roce 1798 staly šestým královstvím biblického proroctví. To určuje číslo dvacet dva jako dějiny přímo připojené k době konce v roce 1798, kde začíná čtyřicátý verš jedenácté kapitoly Daniela.

Je důležité rozpoznat vztah čísla dvacet dva k roku 1798. Makabejské povstání tím, že předobrazuje americkou revoluci, uvádí obě revoluce slavné země (doslovné i duchovní) do souladu jako revoluce, které odmítly státnictví Seleukovců a evropských králů, stejně jako církevnictví Řecka a Říma. V obou historických svědectvích představovaly Řecko a Řím krále severu.

Linie Makabejských je znázorněna ve verši dvacet tři, avšak představuje dějiny, které začaly 33 let po Paniu z verše patnáctého a něco málo přes sto let před Pompeiem ve verši šestnáctém. Tato linie končí soudem kříže, soudem, který se protáhl až do roku 70 po Kr., ačkoli toto období soudu je ve verši dvacet dva označeno jednoduše jako kříž. Prorocky makabejská linie, představující slavnou zemi od roku 1776, poté 1798 s hasmoneovskou dynastií a následně herodovskou dynastií až ke kříži a k roku 70 po Kr., končí ve verši dvacet dva a začíná dvaceti dvěma lety od roku 1776 do roku 1798. Dvacet dva let od roku 1776 do roku 1798 také předobrazuje dvacet dva let od 11. září do roku 2023, což bylo v Danieli 10 předobrazeno jako dvacet dva dnů. Makabejská linie začíná i končí „dvaceti dvěma“.

Čtyři římské vládcy

Verše šestnáct až dvacet dva přímo označují čtyři římské vládcy a představují v rámci těchto veršů další linii. Makabejská linie je uspořádána na základě zásady „opakuj a rozšiřuj“ a římská linie je ve verších představena přímo. Pompeius dobyl první dvě ze tří překážek, když Řím vystoupil na trůn jako čtvrté království biblického proroctví v bitvě u Actia roku 31 př. Kr. Po něm následovali Julius Caesar, Augustus Caesar a Tiberius Caesar. Pompeius byl vojevůdcem a poslední tři symboly jsou spojeny jako císaři.

Poslední ze čtyř vládců umírá ve verši dvacet dva, kde byl ukřižován Kristus, a proto musíme posledního ze čtyř vládců Říma vztáhnout zpět k nedělnímu zákonu ve verši šestnáct. Učiníme-li tak, Pompeius by představoval první ze čtyř mezníků, přičemž čtvrtý a poslední mezník se shoduje s nedělním zákonem ve verši šestnáct. Verš šestnáct by představoval Tiberius Caesar a bitvu u Pania ve verši patnáct by představoval Augustus Caesar, bitvu u Rafie ve verši jedenáct Julius Caesar, čímž se generál Pompeius vyznačuje jako verš deset a rok 1989.

To ukazuje, že „skrytá historie“ čtyřicátého verše Daniela jedenácté kapitoly, dějiny od zhroutení Sovětského svazu v roce 1989 až po nedělní zákon ve verši čtyřicet jedna, je znázorněna třemi prorockými liniemi, které se nacházejí v dějinách představených ve verších deset až dvacet tři. Makabejci, římscí vládci a tři bitvy zástupných mocností Říma.

Toto je potřetí, co k vám přicházím. V ústech dvou nebo tří svědků bude potvrzena každá věc.
2. Korintským 13,1.

Tři zástupné války

Desátý verš označuje konec čtvrté syrské války, k níž došlo v letech 219 až 217 př. Kr., když se Antiochos III. Magnus (Veliký) znovu seskupil před bitvou jedenáctého verše, totiž před bitvou u Ráfie, kterou měl představovat Julius Caesar. Desátý verš ztotožňuje rozpad Sovětského svazu v roce 1989, jak je znázorněn ve čtyřicátém verši, a Pompeius se s touto historií shoduje. Šestnáctý verš představuje dobytí slavné judské země, které předobrazuje nedělní zákon ve Spojených státech, avšak Pompeius se vztahuje také k roku 1989, a v roce 1989 moderní Řím dobyl svou první překážku, ale tím zároveň duchovně dobyl protestantskou Ameriku, když svedl Ronalda Reagana k vytvoření tajného spojení se slavnou zemí. Spojenectví krále s římskou nevěstkou představuje duchovní smilstvo.

Rok 1989 byl okamžikem, kdy římská nevěstka začíná vycházet ze svých sedmdesáti let, aby smilnila se všemi králi země. Prvním králem jsou v roce 1989 Spojené státy, neboť Spojené státy jsou rovněž představovány Achabem, jenž byl ženat s Jezábel, která je nevěstkou z Týru v Izajáš 23,15–17.

I stane se v onen den, že Týr bude zapomenut po sedmdesát let, podle dnů jednoho krále; po uplynutí sedmdesáti let bude Týr zpívat jako nevěstka. Vezmi harfu, obcházej město, ty zapomenutá nevěstko; líbezně hrej, zpívej mnoho písní, aby se na tebe rozpomněli. A stane se po uplynutí sedmdesáti let, že Hospodin navštíví Týr, a on se navrátí ke své mzdě a bude smilnit se všemi královstvími světa na povrchu země. Izajáš 23,15–17.

Nevěstka byla zapomenuta v „čase konce“ roku 1798, když obdržela svou smrtelnou ránu, jak je znázorněno ve čtyřicátém verši Daniela jedenácté kapitoly. V „čase konce“ roku 1989 začíná období hojení své smrtelné rány tím, že smilní s královstvím, které bude prvním, jež prosadí znamení její autority. Toto království bylo představováno Achabem a Francií, která v roce 538 dosadila papežství na trůn země a byla předním královstvím podporujícím vzestup papežské moci. Z tohoto důvodu jsou označovány jako „prvorozený katolické církve“, stejně jako „nejstarší dcera katolické církve“. Francie i Achab oba svědčí o úloze Spojených států od roku 1989 až do

nedělního zákona.

V Izajáši dvacáté třetí kapitole je nevěstka Týru, která je také nevěstkou ze Zjevení sedmnácté kapitoly, na jejímž čele je napsáno: Babylón veliký. Pro dějiny Spojených států, počínaje rokem 1798, je „zapomenuta“, když papežství přestalo být pátým královstvím biblického proroctví, mořskou šelmou ze Zjevení třinácté kapitoly. Tehdy Spojené státy začaly plnit svou úlohu jako šesté království biblického proroctví, jako zemská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly. Nakonec se Spojené státy stanou předním králem deseti králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly. Symbolické dějiny období „sedmdesáti let“, „dnů jednoho krále“, představují sedmdesát let, po něž Babylón vládl jako první království biblického proroctví. To je předobrazem dějin Spojených států od roku 1798 až po nedělní zákon, kdy vnější linii amerických dějin představuje republikánský roh a vnitřní linii představuje protestantský roh. Tyto dva rohy, představující srdce ústavy, jež zajišťuje oddělení státní moci a církevní moci, jsou předmětem budoucnosti Ameriky.

Na sedmdesát let je určeno, aby byla nevěstka z Týru zapomenuta; potom od doby konce roku 1989 až do nedělního zákona začíná zpívat. Začala tajným spojenectvím, když si podrobila náboženství protestantské Ameriky a svrhla politickou strukturu krále jihu zhroucením Sovětského svazu. Období sedmdesáti let, které se uzavírá v dějinách, kde Antiochos Veliký stojí uprostřed sedmnáctiletého období rozděleného na deset a sedm, což při vynásobení dává „sedmdesát“. Na počátku vnějších dvou set padesáti let, které skončily mezi Rafií a Paniem, začíná vnitřní časové proroctví dvou tisíc tři set let tím, že je nad Danielovým lidem určeno „sedmdesát“ týdnů. Na konci těchto sedmdesáti týdnů, roku 34 po Kr., byl starověký Izrael navždy rozveden s Bohem jako Jeho vyvolený smluvní lid a Bůh tehdy vstoupil do manželství se svou křesťanskou nevěstou a tehdy se obracel k pohanům.

Rok 207 př. Kr. Antiochos stojí uprostřed „sedmdesáti“, čímž označuje uzavření období zvýhodněného postavení národa jeho království jako „slavné země“, kde si On zvolil vzbudit moderní Izrael. Konec Spojených států jako šestého království při nedělním zákonu je koncem Izajášových „sedmdesáti let“. Linie dvou set padesáti let Antiocha označuje uzavření doby milosti pro republikánský roh Spojených států těsně před nedělním zákonem verše šestnáct. Dva tisíce tři sta let, která skončila, když 22. října 1844 započal soud, jsou předobrazem toho, kdy se soud při nedělním zákonu uzavře. Dva tisíce tři sta let začínají sedmdesáti týdny, které označují konec doslovného Izraele jako Božího vyvoleného lidu. Konec celého období dvou tisíc tři set let vrcholí ukončením protestantského hnutí, zatímco adventní hnutí pokračovalo až k nedělnímu zákonu. Když se zopakuje zavřené dveře roku 1844, dveře se zavrou nad republikánským rohem, protestantským rohem i nad šelmou vlády.

To, že Antiochos stojí mezi obdobím deseti a sedmi, znamená, že stojí na konci své doby milosti. Doba milosti pro vládu Spojených států, která je šelmou ze země, končí při nedělním zákonu, avšak doba milosti republikánského rohu končí před nedělním zákonem.

Ježíš mu řekl: Nepravím ti, až sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát. Matouš 18,22.

Výraz „sedmdesátkrát sedm“ je jediným místem v Bibli, kde jsou čísla tímto způsobem vyjádřena násobkem. „Sedmdesátkrát sedm“ představuje čtyři sta devadesát let, které byly „určeny“

Danielovu lidu. Je to sedmdesát týdnů, jež zahajují dva tisíce tři sta, a na konci dvou set padesáti let od téhož výchozího bodu přichází Antiochos doprostřed deseti a sedmi. Antiochos Veliký se tam ujímá svého místa v závěrečných dějstvích svého příběhu v posvátném dramatu velkého sporu.

Zavřené dveře roku 1844 představují zavřené dveře nedělního zákona a před nedělním zákonem verše šestnáct začíná období sedmi let, přičemž Antiochos označuje konec svého království, a pak jeho království končí při završení těchto sedmi let. Sedmileté období představuje dobu zkoušky obrazu šelmy a toto období začíná prvním nedělním zákonem roku 321. Před prvním nedělním zákonem, který je předobrazem posledního nedělního zákona, je desetileté období, jež začíná výnosem. Při „výnosu“ roku 313 začíná zkouška představovaná deseti lety, potom Antiochos vydává první nedělní zákon a doba milosti republikánského rohu končí. Na konci sedmi let přicházejí Panium a nedělní zákon, čímž vzniká rozdělení východu a západu v roce 330.

Pompeius

Pompeius dobyl v šestnáctém verši slavnou zemi, avšak během dvouletého období od roku 65 do roku 63 př. Kr. Pompeius v naplnění Daniela 8, verše 9, skutečně dobyl „východ“ i „[slavnou] zemi“, čímž předobrazil dvojí dobytí ve verši čtyřicet a v roce 1989.

Třetí překážka pro pohanský Řím měla být vykonána Augustem Caesarem, který je znám tím, že utvořil první oficiální římský triumvirát, představující první oficiální trojnásobné spojení v Římě. Právě u třetího mezníku římských vůdců je toto trojnásobné spojení v římských dějinách oficiálně vyznačeno. Právě u nedělního zákona ve verši šestnáct je ustanoveno trojnásobné spojení draka, šelmy a falešného proroka, a poté je pták ničemnosti navrácen na své místo v Šineáru, jak to předkládá Zachariáš.

Augustus Caesar vytvořil první oficiální římský triumvirát, avšak historikové jej nazývají druhým triumvirátem, neboť také Julius Caesar vytvořil triumvirát, ale ten nebyl oficiálním triumvirátem římské vlády. Vztah Julia a Augusta Caesara jako symbolů trojího spojení draka, šelmy a falešného proroka při brzy přicházejícím nedělním zákonu je předobrazem Juliem na počátku hnutí za prosazení nedělní legislativy a Augustem na jeho konci. Tento prorocký vztah je rovněž znázorněn obléháním pod vedením Cestia v roce 67, po němž následovalo obléhání pod vedením Tita. Julius je Cestius a Augustus je Titus. Julius a Augustus představují trojí spojení a Cestius a Titus představují obléhání.

Období, kdy hnutí za nedělní zákon prorocky začíná v roce 313, nastává při milánském ediktu. Poté, v roce 321, v polovině sedmnáctiletého období, přichází první nedělní zákon. Třetím krokem rozdělení království na východ a západ, představujícím rozdělení ve Spojených státech na ty, kteří přijmou, a ty, kteří nepřijmou znamení šelmy nebo pečeť Boží, byl rok 330. Existuje řada nedělních zákonů, které vedou k nedělnímu zákonu, a rok 321 představuje první nedělní zákon, jenž vede k poslednímu nedělnímu zákonu roku 330.

Na rozdíl od dvou set padesáti let Antiocha dvou set padesát let Nera označuje období osmi let, střed prvního nedělního zákona, a poté devíti let. Řádek za řádkem Antiochos a Nero označují dvě období, která jsou představena třemi mezníky. V obou liniích jsou první a poslední mezníky

totožné: na počátku výnos, který byl označen sňatkem, jenž skončil rozvodem, a boj mezi králem severu a králem jihu na počátku i na konci. První nedělní zákon z roku 321 uprostřed musí být místem, kde stojí Antiochos. Stojí na závěru zkušebního procesu, představovaného deseti lety, a tento zkušební proces zjevuje Antiocha jako osmého, který je ze sedmi, když vytváří obraz šelmy, jež je osmou, která je ze sedmi. Současně sto čtyřicet čtyři tisíc prochází zkušebním procesem a proměňuje se ze sedmé církve laodicejské v osmou, filadelfskou církev.

Při prvním nedělním zákonu začíná vztyčování obrazu a končí u nedělního zákona ve Zjevení třinácté kapitole, verši jedenáctém, verši, který staví do protikladu počátek Spojených států jako beránka s jejich koncem jako draka. Třináctka je symbolem vzpoury a symbolem vzpoury v kontextu verše jedenáctého, kdy Spojené státy mluví jako drak, je znamení šelmy; kdežto symbolem těch, kdo mají Boží pečeť, je číslo jedenáct. Zjevení 13,11 vyznačuje oddělení těch, kteří přijímají znamení šelmy, od těch, kteří přijímají Boží pečeť, při nedělním zákonu, kdy Spojené státy mluví jako drak.

Doba zkoušky obrazu šelmy má určité znaky, které označují její příchod a zároveň předobrazují její konec. Od Noema až po svátek troubení se Bůh nikdy nemění; vždy předem oznamuje období zkoušky ještě před jeho příchodem. Jeho oznámení se nacházejí v Jeho prorockém slově. Většina adventistů (jak předpokládám) neví, že při zničení Jeruzaléma došlo ke dvěma obléháním, ani že den konečného zničení byl totožným dnem v roce, kdy Nebúkadnesar poprvé — v čase alfa — zničil Jeruzalém a chrám. Možná si také neuvědomují, že obléhání začala o posvátných svátcích a skončila o posvátném svátku, anebo že doba obléhání trvala tři a půl roku. Jestliže tato fakta neznají, pak se zdá nepravděpodobné, že rozpoznají, že Julius Caesar označuje počátek doby zkoušky obrazu šelmy v její nejdokonalejší podobě. Výrazem „nejdokonalejší podoba“ mám na mysli její konečné naplnění.

Totéž období je znázorněno od roku 1888 až po nedělní zákon a poté znovu od 11. září až po nedělní zákon, avšak dokonalé naplnění prorockého období vztyčení obrazu šelmy, jak je znázorněno Konstantinem Velikým v období od roku 313 až do roku 330, začíná v úřadu osmého prezidenta od doby konce v roce 1989.

Od prvního nedělního zákona se období zkoušky ohledně soboty a neděle rozvíjí v údobí znázorněném sedmi lety Antiocha. Sedm let Antiochovy linie vynásobených devíti lety Neronovy linie se rovná šedesáti třem a roku 63 př. Kr. Pompeius dobyl slavnou zemi v naplnění šestnáctého verše jedenácté kapitoly knihy Daniel. Při nedělním zákoně devět králů uzná Spojené státy jako předního krále z deseti králů, kteří souhlasí, že dají své království nevěstce z Týru, jež se pak bude smilně spojovat se všemi králi země.

V souladu s prorockou strukturou podobenství o deseti pannách bylo manželství šelmy a falešného proroka uzavřeno v roce 1989, avšak při nedělním zákonu je toto manželství dovršeno. Fraktálem těchto dějin je období soudu nad živými, které začalo v roce 2001, 11. září. Od tohoto bodu až k nedělnímu zákonu, v době zkoušky obrazu šelmy, která je zároveň dobou zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, je vykonáván soud nad Božím lidem smlouvy a nad zemí, v níž přebýval jako naplnění prorockého proroctví Abrahamovy smlouvy. V tomto období je souzena laodicejská

církev adventistů sedmého dne a poté jsou souzeni ti, kdo vyznávají, že jsou pannami. Tak je souzen protestantský roh a je souzen během období, kdy byl nejprve souzen Demokratický strana republikánského rohu až do roku 2024, kdy nyní probíhá soud nad republikány republikánského rohu. Ústavní vláda je šelmou, která nese oba rohy, a je souzena při nedělním zákonu.

Období od roku 1989 až po nedělní zákon je ve fraktálu znázorněno obdobím od 11. září až po nedělní zákon, avšak dokonalé naplnění vztyčení obrazu šelmy je v osmém prezidentovi, který je z těch sedmi. Neronových sedmnáct let je fraktálem dějin od 11. září po nedělní zákon. Totéž platí o sedmnácti letech Antiocha. Sňatek Reagana a tajného spojení je dovršen otevřeným spojenectvím během období osmého prezidenta. První ze sňatků alfa a omega byl symbolizován zákonem Patriot Act v roce 2001, kdy bylo anglické právo změněno na římské právo. Sňatek Milánského ediktu označuje počátek dokonalého naplnění vztyčení obrazu šelmy. Jeho struktura je založena na struktuře sňatku deseti panen a představuje padělaný sňatek, k němuž dochází během pravého sňatku.

Doba zkoušky obrazu šelmy představuje „zkoušku“, kterou musíme obstát, dříve než budeme „zapečetěni“. Nejprve je souzen dům Boží a poté, při nedělním zákonu, jsou souzeni ti, kdo jsou mimo dům Boží. Období závěrečného soudu jak v domě Božím, tak poté u velikého zástupu, začíná prvním nedělním zákonem. Ve Spojených státech bude první nedělní zákon, který označí počátek dokonalého a konečného naplnění doby zkoušky obrazu šelmy; ta pak končí u nedělního zákona, který naplňuje Zjevení 13,11. Tento nedělní zákon je posledním nedělním zákonem ve slavné zemi. Poslední nedělní zákon ve slavné zemi je prvním nedělním zákonem ve světě a označuje dobu zkoušky obrazu šelmy pro svět. Doba zkoušky světa začíná nedělním zákonem ve Spojených státech ve verši jedenácté třinácté kapitoly. Když Spojené státy při brzy přicházejícím nedělním zákonu „promluví“ jako drak, verše dvanáct a následující v této kapitole představují světovou dobu zkoušky obrazu šelmy.

Z tohoto důvodu je důležité rozpoznat dvěstěpadesátileté Neronovo proroctví, které končí sedmnácti lety počínajícím ediktem roku 313, po němž následuje první nedělní zákon v roce 321 a poté rozdělení Východu a Západu v roce 330. Tři kroky Neronovy linie se týkají pronásledování; Nero je symbolem pronásledování a období 250 let představuje církev ve Smyrně, která skončila v roce 313, když nastoupila církev kompromisu. Třetí krok označuje konec jednoho království, takže při aplikaci na Spojené státy představuje nedělní zákon a přechod od šestého království k sedmému a osmému království. Při aplikaci na svět je třetím waymarkem ukončení doby milosti pro lidstvo, které bylo předobrazeno ukončením doby milosti pro Spojené státy na počátku světového období zkoušky obrazu šelmy.

Proto Augustus Caesar, třetí ze čtyř římských vládců, kteří vedou k nedělnímu zákonu, znázorněný křížem, jak je uvedeno ve verši dvacátém druhém, může představovat kříž, přestože po něm má následovat Tiberius, který rovněž představuje kříž. Období zkoušky obrazu šelmy je dvojí zkouškou, která nejprve zkouší zemi a poté moře. Země jsou Spojené státy a moře je svět.

Zkouška obrazu šelmy vytváří zdvojení znamení; kde alfa druhého období je zároveň omegou prvního období. Rok 321 byl prvním nedělním zákonem prorockých dějin a v sedmnácti letech,

kteře označují dobu zkoušky obrazu šelmy, je rok 321 prvním nedělním zákonem ve Spojených státech, jenž vede k omega nedělnímu zákonu doby zkoušky obrazu šelmy ve slavné zemi. Avšak rok 321 je také prvním nedělním zákonem pro svět, a tak rok 321 označuje střed jak počátku, tak závěru doby zkoušky obrazu šelmy. Rok 313 je počátkem a počátek je edikt, který je předobrazem nedělního zákona. Sedmnáct let Nerona označuje období stupňujících se nedělních zákonů až do uzavření lidské doby milosti.

Výnos předobrazuje první nedělní zákon, který vede k uzavření doby milosti. Pompeius v šestnáctém verši dobyl Judu, čímž předobrazuje nedělní zákon, a Julius Caesar utvořil první triumvirát; ačkoli šlo o neoficiální trojnou unii, historikové jej přesto označují za první. To, že Julius Caesar předobrazuje trojnou unii nedělního zákona, předobrazovalo oficiální triumvirát Augusta Caesara, po němž následoval Tiberius při kříži. Všichni čtyři římscí vládci předobrazují nedělní zákon, stejně jako všechny tři kroky sedmnácti let Neronových.

Pompeius se vztahuje k roku 1989; Julius se vztahuje k verši jedenáctému; Augustus se vztahuje k verši patnáctému a Tiberias k verši šestnáctému. Příběh o Juliovi v těchto verších zahrnuje jeho tažení do Egypta a Kleopatru. Dějiny se opakují skrze Marka Antonia. Marcus Antonius byl v době, kdy byl Julius zavražděn třicetivaceti bodnými ranami, hlavním generálem Julia Caesara. Číslo dvacet tři představuje nedělní zákon a Juliova smrt způsobená 23 ranami je královstvím končícím při nedělním zákonu. Marcus Antonius, Augustus Caesar a Marcus Lepidus poté vytvořili první oficiální triumvirát, aby pomstili jeho smrt. Jedna z těchto trojnásobných mocností, Marcus Antonius, se chystala zopakovat Juliovo setkání s Egyptem a Kleopatrou.

Ať už Julius nebo Marcus Antonius, oba jsou symboly Říma, a Kleopatra byla symbolem Egypta a Řecka. Představovala řeckou vládu v Egyptě, přičemž obojí je symbolem draka, zatímco Julius a Marcus Antonius jsou symboly šelmy. Jako žena v tomto vztahu byla Kleopatra církví, čímž se Julius a Marcus Antonius stávají státem. Kleopatra představuje ženu, která je dvakrát oddělena od svých královských římských milenců: poprvé v roce 1798 a podruhé při uzavření doby milosti, když dospěje ke svému konci a nebude nikoho, kdo by jí pomohl. Její konečný zánik nastává v bitvě u Actia roku 31 př. Kr. Vítězem v bitvě u Actia byl Augustus Caesar, a tak zjišťujeme, že Pompeius zemřel v Egyptě, Julius se s Kleopatrou setkal v Egyptě, což se zdvojilo v dějinách Marka Antonia, a poté Augustus Caesar tento vztah u Actia ukončuje. Actium označuje nedělní zákon, neboť právě v bitvě u Actia byla odstraněna třetí překážka pro Řím a císařský pohanský Řím začal vládnout po tři sta šedesát let, v naplnění Daniel 11,24.

Pompeius odstranil první dvě překážky a Augustus třetí.

A z jednoho z nich vyšel malý roh, který se náramně rozrostl směrem k jihu, k východu a k nádherné zemi. Daniel 8,9.

Pompeius je rok 1989, první mezník ze tří politických mocností, které má moderní Řím překonat, jak se jeho smrtelná rána zaceluje. Sovětský svaz, následovaný Spojenými státy a také Organizací spojených národů ve verši čtyřicátém prvním Danielovy jedenácté kapitoly. Válčení papežské moci je politické i náboženské a prorocky byla náboženská moc Spojených států dobyta tehdy, když bylo uskutečněno tajné spojení Reagana a papeže Jana Pavla II. Cíl papežství zahrnuje tři

politické překážky a tři náboženské moci. V roce 1989 byla jedna ze tří politických mocností smetena a protestantismus jakožto skutečné slovo, které znamená protestovat proti Římu, byl v téže historii rovněž smeten prezidentem Spojených států. Těmi třemi politickými mocnostmi jsou Sovětský svaz, Spojené státy a Organizace spojených národů a náboženskými cíli jsou protestantismus spolu s různými náboženstvími draka, která jsou všechna považována za spiritualismus. Tři náboženství, která vedou svět k Armagedonu, jsou odpadlý protestantismus, katolicismus a spiritualismus; a vnitřní zápasy papežské moci mezi konzervativní a liberální ideologií v rámci její církve spolu se schizmaty ortodoxního katolicismu představují náboženskou překážku, a dalšími dvěma náboženskými překážkami, které má katolicismus překonat, jsou odpadlý protestantismus a spiritualismus. Protestantismus byl v roce 1989 smeten.

Jestliže jsou vnitřní zápasy katolicismu, jak jsou znázorněny v různých katolických proroctvích odvozených z fatimských poselství, odděleny od jeho úsilí překonat náboženské mocnosti stojící mimo jeho vlastní náboženství, pak jeho alfa vítězstvím nad protestantismem bylo Reaganovo tajné spojenectví a jeho omega vítězstvím bylo otevřené spojenectví roku 2025. Jeho zápasy s pravoslavnými církvemi jsou rovněž vylíčeny od počátečního vítězství v roce 1989 až po konečné vítězství u Pania.

Pompeius se vztahuje k roku 1989 a jeho dvě vítězství nad „východem a krásnou zemí“, jak je Daniel označuje v osmé kapitole, devátém verši, představují duchovní a politické vítězství papežství nad bývalým Sovětským svazem a s tím související duchovní vítězství nad slavnou zemí vyznávaného protestantismu. Julius Caesar utrpí porážku u Rafie, jako ji utrpěl Antiochos III. a jako ji utrpí Zelenskyj. Julius je předmětem veršů sedmnáct až devatenáct a poté povstává Augustus Caesar jako ten, kdo ukládá daně. Tiberius Caesar vládne v době kříže, a tak Tiberius představuje v šestnáctém verši nedělní zákon.

To uvádí Augusta do souladu s Pániem ve verši patnáctém a bitvu u Rafie z verše jedenáctého s Juliem. Bitva u Pania je třetí světovou válkou, která začíná těsně před nedělním zákonem ve verši šestnáctém, ale poté se proměňuje v bitvu u Actia. Pánion byla pozemní bitva (Spojené státy) a Actium byla námořní bitva (svět). Augustus je při Paniu představen v linii čtyř římských vládců a u Actia byl skutečným vůdcem. U Pania se Antiochos vypořádal s Egyptem, jenž byl ve spojenectví s Římem, a u Actia se Augustus vypořádal s Egyptem (Kleopatra), spojeným s Římem (Marcus Antonius). To znamená, že Pompeius představuje verš čtyřicátý až do roku 1989 a Tiberias představuje nedělní zákon verše čtyřicátého prvního. Julius Caesar se objevil v roce 2014, kdy začala ukrajinská válka, jak je předobrazeno bitvou u Rafie roku 217 př. Kr.

To ukazuje, že verše sedmnáct až dvacet dva začínají v roce 1989 a končí u nedělního zákona, a jsou proto dějinami, které se shodují se „skrytými dějinami“ čtyřicátého verše. Prorocká linie Makabejských se rovněž shoduje s týmiž „skrytými dějinami“. Linie římských vládců označuje novodobý Řím, šelmu ze Zjevení 16, a linie Makabejských popisuje slavnou zemi, falešného proroka ze Zjevení 16. Linie tří bitev označuje vítězství nad králem jihu, drakem ze Zjevení 16.

Tyto tři linie představují tři mocnosti, které vedou svět k Armagedonu, a ve verši čtyřicet jsou znázorněny jako král jihu, drak, král severu, šelma, a vozy, jezdci a lodě jsou falešný prorok. Tyto

tři linie od verše deset až po verš dvacet tři představují tři mocnosti ve skrytých dějinách verše čtyřicet, které nejsou ničím více ani méně než pokračujícím znázorněním tří předmětů zastoupených v otevřených dějinách verše čtyřicet.

Verš jedna

Verše jedna až čtyři určují „čas konce“ v roce 1989, stejně jako osm prezidentů Spojených států od tohoto výchozího bodu, a vrcholí posledním a mnohem bohatším osmým prezidentem. Ve čtvrtém verši se tento král stává králem světa, jak je znázorněn Alexandrem Velikým, králem Achabem, deseti králi ze Zjevení sedmnáct, deseti kmeny z Žalmu osmdesát tři a deseti národy předloženými jako symbol světa v úplně prvním kroku Boží smlouvy s Abramem v Genesis 15:18–21.

Verše jedna až čtyři představují dějiny od roku 1989 až po trojí svazek při nedělním zákoně ve verši čtyřicet jedna, a proto se shodují se čtyřmi římskými vládci, s linií Makabejců a se třemi bitvami veršů deset až patnáct, které společně tvoří skryté dějiny verše čtyřicet.

Verše pět až devět předkládají prorockou linii, která dokonale znázorňuje dějiny od roku 538 do roku 1798 a poskytuje historickou i prorockou logiku k pochopení významu času konce ve verši čtyřicátém. Tato logika vysvětluje verš deset jako odplatu za dějiny veršů pět až devět, a tím vymezuje logiku roku 1989. To znamená, že verše jedna až dvacet tři jedenácté kapitoly knihy Daniel představují pět prorockých linií, které jsou uvedeny do souladu se skrytými dějinami čtyřicátého verše. První čtyři verše pojednávají o Trumpovi, osmém prezidentu, který je z těch sedmi a jemuž je určeno stát se králem deseti králů v sedmém království Zjevení sedmnáct.

Verše pět až deset označují dějiny vedoucí k roku 1798 a dále k roku 1989, což jsou dějiny čtyřicátého verše. Verše deset až patnáct označují dějiny tří zástupných válek počínajících rokem 1989, přičemž druhá začala v roce 2014; poté v roce 2015 povstal nejbohatší prezident. Tento nejbohatší prezident byl usmrcen v roce 2020 a v roce 2022 válka u Rafie eskalovala; potom se nejbohatší prezident vrátil v roce 2024 a v roce 2025 byly oba uvedeni do úřadu: hlava šelmy i hlava obrazu šelmy.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.